

народження, але вийшло навпаки, де радість з болем обнялися. І тому є резон, адже назавжди залишила нас, пішла на потойбічний світ до свого чоловіка щира, доброзичлива, мудра людина, яка користувалася великим авторитетом та повагою не тільки серед колег по роботі, друзів, студентів, але й усіх хто її знав.

У цей день вчителі-географи Денисівської школи Ольга Савак та Марія Вальчишин репрезентували присутнім показ світлин про життєвий і творчий шлях Ольги Володимирівни. Й знову кадр за кадром ще раз сплигло перед присутніми її життя.

До того дня заходом Денисівського краєзнавчого музею здійснено видання клубного поштового конверта, поштової марки та штемпеля спеціального погашення поштової марки із портретом Ольги Володимирівни (художник ескізу штемпеля – Володимир Окрутний). Приємно, що того дня Тарас та Леся Заставецькі подарували нашому музею улюблену мамину блузку-вишиванку, ту в якій вона святкувала своє 60-річчя.

По обов'язку праці я часто буваю в Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Знаю, що у ньому є також фонд Богдана та Ольги Заставецьких, який репрезентується у ювілейні роковини їх народження.

Любов Альтгайм
кандидат географічних наук,
доцент кафедри географії України і туризму
*Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

НАЦІОНАЛЬНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ РОДИНИ ЗАСТАВЕЦЬКИХ

Значення національно-просвітницької діяльності родини Заставецьких вагоме і неоціненне. Вони ще наприкінці 80-их і на початку 90-их років минулого століття враховували тенденції розвитку вищої освіти і зайняли у цьому напрямку активну позицію. Свою місію Богдан Іванович і Ольга Володимирівна вбачали у вихованні не просто вчителя, а культурної та освіченої людини, українця, патріота. І протягом свого життя, своєї наукової і просвітницької діяльності вони ретельно впроваджували, виконували і реалізовували це у всіх напрямках. Українська національна ідея і активна боротьба за її реалізацію були головними у їх діяльності як на побутовому, місцевому, регіональному, так і на найвищому рівні. Вони популяризували ідею про те, що основним завданням для вчителя школи, викладача вищого

навчального закладу на сучасному етапі наряду із інформаційним і теоретичним забезпечення навчальним матеріалом учнів і студентів, важливим є їх поінформованість і безпосередня участь у культурно-просвітницькій діяльності свого навчального закладу, організації, країни.

Національно-просвітницька діяльність у вищому навчальному закладі - це складова виховної системи університету. Вона сприяє розвитку й вихованню моральних якостей особистості, розвиває почуття гуманізму, орієнтації на українську культуру, мову, національно-патріотичні традиції, формує у молоді позитивне ставлення до загальнолюдських цінностей та залучає до читання якісної літератури та періодичних видань. Саме таку ідею пропагували Богдан Іванович та Ольга Володимирівна.

Вони вважали, що основоположною умовою успіху національно-просвітницької діяльності та культурно-освітньої роботи у сучасному вищому навчальному закладі є розуміння того, що нинішні студенти – це освічені, всебічно розвинені люди, які завдяки новітнім інформаційним технологіям мають колосальний доступ до будь-якої інформації і з успіхом це реалізовували у житті. На їх думку, метою і завданням культурно-просвітницької роботи було і є:

- формування культурної особистості;
- формування у молоді позитивного ставлення до національних та загальнолюдських цінностей;
- залучення якомога більше студентської молоді до читання.

Для реалізації цієї мети і завдань була спрямовані всі їх зусилля:

- створення єдиної комплексної системи виховання студентської молоді, використовуючи наукові та літературно-художні інформаційні ресурси бібліотеки кафедри, яку вони впродовж своєї діяльності заснували і постійно поповнювали новими джерелами, оновлювали новими виданнями, які використовували минулі покоління студентів для навчання і наукової роботи і мають таку можливість користуватися нею і сучасні покоління студентів;

- зберігання та примноження культурних і наукових традицій кафедри, факультету та університету реалізовувалось через безпосередню їх участь у великій кількості культурних і освітніх заходів, діяльності наукових товариств, організації у проведення на кафедрі і факультеті наукових конференцій, семінарів різного рангу;

- заохочення студентської молоді до читання шляхом популяризації творів класиків національної та світової науки і літератури, вивчаючи і досліджуючи у наукових працях доробки і діяльність давно забутих науковців географічної науки;

- утвердження у виховній роботі пріоритету національної культури при обов'язковому опануванні загальнолюдських цінностей у пропагуванні всього українського: звичаїв, традицій, свят, вишивки, страв. Всього того, що ідентифікує українську націю, її велич. Це все висвітлювалось як у їх наукових працях, так і у наукових дослідженнях їх учнів.

Рис. 12. Колектив кафедри географії України і туризму, 2005 р.

Реалізовували вони свою місію та ідеї через різноманітні форми національно-просвітницької діяльності та культурно-освітньої роботи: лекції, семінари, диспути, обговорення книг, заходи запитань і відповідей, «круглі-столи», семінари-зустрічі, конференції-портрети видатних особистостей і науковців, тематичні заходи, літературні і наукові читання, тематичні екскурсії, презентації книг, усні журнали, тематичні бібліографічні огляди та огляди-лекції, методичні семінари, наукові конференції.

Національно-просвітницька та національно-культурна діяльність родини Заставецьких загалом істотно прискорила формування і створення української етнонаціональної орієнтації в освітньому процесі не тільки нашого педагогічного університету, але і багатьох інших навчальних закладів нашого регіону. Великий позитивний вплив вона здійснила перш за все у

галузі шкільництва. Видані за їх авторства навчальні посібники і картографічний матеріал для шкіл був знахідкою для вчителів на початку і всередині 90-их років минулого століття і залишаються актуальним, практичними і корисними сьогодні. Вони тим самим зробили відчутний внесок у наукове доведення українського етнічного характеру нашого регіону і України.

Сергій Задворний

кандидат географічних наук, викладач
кафедри географії України і туризму
*Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

**ПРОФЕСОР ОЛЬГА ЗАСТАВЕЦЬКА – ЛЮДИНА, НАУКОВЕЦЬ,
ВЧИТЕЛЬ-НАСТАВНИК**

Професор Ольга Володимирівна Заставецька належала до рідкісної плеяди людей, які, надзвичайним чином, мали природній дар мотивували своїх учнів, на різних рівнях, чи то шкільний, студентський, аспірантський, до позитивних змін у їхньому житті та продуктивного професійного розвитку.

Особисто я можу відверто сказати, що кожного разу коли згадую Ольгу Володимирівну, то на душі завжди стає затишно і тепліше. А саме спілкування з нею завжди приносило емоційну приємність. Це мабуть тому, що вона сама по собі була надзвичайно приємна людина та проста у поведженні з людьми. У спілкуванні ніколи не відчувалось зверхності, а навпаки була присутня неосяжна внутрішня культура і тактовність, доброзичливість і демократичність. Ольга Володимирівна була високоінтелектуальною та всебічно обдарованою людиною, з якою можна було цікаво розмовляти на будь-яку тематику чи то наука, політика, мистецтво чи просто домашні справи.

Моя найтісніша співпраця з Ольгою Володимирівною розпочалася у 2010 році, починаючи із керівництва моєю курсовою роботою, а згодом були магістерська робота, кандидатська дисертація та робота на кафедрі географії України і туризму, під її безпосереднім керівництвом.

Працюючи під її наставництвом я зрозумів, що вона науковець широких поглядів та послідовних рішучих дій, яка завжди добивається бажаного результату. Основними рисами її характеру, на мою думку, були: наполегливість, сміливість, можна навіть й сказати безстрашність, і водночас,